

Fundația "Migrantes"

Parohia "Araceli"

Piazza Araceli, 21;

36100-Vicenza

Tel cel. **393.482.9000**

Tel fix. **0444.149.60.55;**

Fax. **0444.183.3500**

E-mail: parohiavicenza@gmail.com

Website: www.parohiavicenza.it

=> Parohia Vicenza

Agenda Parohiei pe luna Septembrie 2016

4 DUMINICA A 11-A DUPĂ RUSALII (*Pilda datornicului nemilos*). Sf M Vavila al Antiohi-
ei; Sf Pf Moise, Văzătorul de Dumnezeu

- ora 09.30 Sf. Spovedanie
- ora 10.30 Sf. Liturghie

8 J NAȘTEREA MAICII DOMNULUI-HRAMUL BISERICII NOASTRE PAROHIALE

- ora 09.30 Sf. Spovedanie
- ora 10.30 Sf. Liturghie
- ora 12.30 Prânzul urmat de momente recreative (**Este necesară înscrierea**)

11 DUMINICA DINAINTEA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI. (*Convorbirea lui Isus cu Nico-
dim*). Cuv Teodora din Alexandria

- ora 09.30 Sf. Spovedanie
- ora 10.30 Sf. Liturghie

17 S Sf M Sofia și fiicele ei: Pistis, Elpis și Agapis. (*Sâmbăta după Înălțarea Sf Cruci*)

- ora 17.00 Botez Raul
- ora 18.00 Botez Marina

18 DUMINICA DUPĂ ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI (*Luarea Crucii și urmarea lui Isus*).
Sf Eumenie al Gortinei

- ora 09.30 Sf. Spovedanie
- ora 10.30 Sf. Liturghie

25 DUMINICA A 18-A DUPĂ RUSALII (*Pescuirea minunată*). Cuv Eufrosina

- ora 09.30 Sf. Spovedanie
- ora 10.30 Sf. Liturghie

Pentru **botezuri, cununii, sfeștanii, molifte** etc., vă puteți adresa la Pr Raimondo:
la numerele de telefon: fix **0444 149 60 55**; cel. **393 482 9000**,
ori înainte sau după slujba de duminică la Biserică.

GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN PASTORAL...

Suntem pregătiți pentru plecarea din lumea aceasta? Cu siguranță cei mai mulți dintre noi nu sunt și nici nu se gândesc că această viață este trecătoare. Să nu mai fim răi sau nepăsători. Mulți dintre noi se mărginesc la o viață trupească, plină de griji, așa zis importante, absolut materială, comodă și liniștită. Atât de comodă încât cei din anturaj ne îndeamnă spre rău, și de frică sau rușine să nu-i supărăm, ajungem fără de personalitate, îndepărtându-ne de Dumnezeu.

Fără să vrem, fugim de Sfânta Biserică și ne apropiem de persoane bolnave sufletește, falși conducători, care ne amăgesc, ne laudă, ne sugerează o falsă realitate, prin așa zise întruniri intelectuale, sportive, chiar religioase, dar care nu mai au puncte comune cu noi, și care motivează că suntem în Italia și aici totul este altfel și Dumnezeu este altul.

Propunerile cu care suntem "bombardați" sunt multe și felurite, fie pentru familii, pentru "badante", fie, mai ales, pentru tineri. Dacă cei dintâi sunt invitați la diferite chefuri care se țin de noaptea până în dimineața următoare, tinerii, și ei, sunt ocupați cu discotecile, cluburile, frecventându-le în orare "fantomatice", prin urmare "cine să se mai trezească pentru slujbă". "Badantele", unele (atenție să nu generalizăm, ar fi păcat) - cu scuza că au liber numai joi - uită de biserică și de rugăciune, locul acestora este preluat de "shopping"-ul sau plimbarea pe "piața de joi". Cu alte cuvinte, pentru tot și toate avem timp numai pentru Domnul ba.

În fața fiecăruia dintre noi stă mormântul. Trecem prin viață ca niște simpli călători către viața de dincolo, care va fi: suferința sau fericirea eternă. Totul depinde de noi, de felul în care ne trăim viața aici și acum.

Nu abandonați Sfânta Biserică, nu vă lăsați prinși în cursă. Nu căutați să vă îmbâcsiți mintea cu povești și bârfe, sub prezentarea falșilor prieteni. Frumusețea arătată de ei se va transforma în Sodoma și Gomora.

La modul cel mai serios **trebuie să ne facem toți un examen de conștiință cât mai amănunțit.** Să ne cercetăm bine viața, să ne adâncim în interiorul ființei noastre, să ne cunoaștem pe noi înșine cu toate păcatele și greșelile săvârșite în viață. După aceea să mergem și să ne mărturisim. Niciodată nu este prea târziu. Să nu amânăm nici măcar o zi.

Să citim zilnic câteva pagini din Biblie, în fiecare Vineri să citim "Acatistul Maicii Domnului", să aprindem candela, să ne rugăm, să spunem rugăciunea domnească "Tatăl Nostru" și Dumnezeu atunci ne va ajuta pe toți și vom găsi drumul către sfânta noastră Biserică, către mântuire.

Să privim lucrurile în adâncime și nu vom cădea în ispită. În viață oamenii se privesc și se judecă, nu după ce sunt ei, ci după ce par ei. Nu vă faceți iluzii despre om. Iubiți-! Dar nu vă faceți iluzii despre el, că cine își va face iluzii multe, mult va suferi.

Unul singur este curat și bun. Isus Hristos. În El să credem! Amin.

PARTICIPAREA LA SLUJBE DE SĂRBĂTORI

În sens creștin, sărbătoare se numește orice zi închinată lui Dumnezeu și sfinților bineplăcuți Lui, aici includem pe Maica Domnului cu sfinții îngeri, iar prăznuirea se face cu rugăciuni, evlavie și Sfânta Liturghie.

Sărbătoarea săptămânală a întregii creștinătăți, indiferent de religie este **Duminica sau Ziua Domnului**, care a înlocuit, de la început Sabatul sau Sâmbăta Vechiului Testament.

După crearea întregii făpturi și a omului, *“Dumnezeu s-a odihnit a șaptea zi”* și a pus această rânduială și pentru făpturile Lui. Dar nu a dat nume “zilei” în care s-a odihnit El, pentru că zilele creației nu erau “zile solare”, căci soarele a apărut mai târziu, fiind creat în “ziua” a patra.

Vechii evrei și-au fixat ca zi de sărbătoare națională – religioasă și de odihnă, “ziua” a șaptea, Sâmbăta sau Sabatul, ziua în care au fost scoși din Egipt, de către Dumnezeu. **Noi creștinii, prăznuim Duminica pentru multiplele ei semnificații, iar temeiul de instituire este Învierea lui Hristos.** După ce a trecut Sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminica) (Matei 28, 1, 6; Marcu 16,1) sau *“În prima zi de după Sâmbătă”* (Duminica) (Luca 24,1), sau *“În ziua întâi a săptămânii”* (Duminica) (Ioan 20,1; Fapte 20,7; 1 Corinteni 16,2), sau *“și înviind El Isus dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii (Duminica) s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni”* (Marcu 16 9; v. 6).

Duminica, *Dies Dominica* sau *Ziua Soarelui* la Romani, este amintită și de **Sfântul Iustin Martirul**, *“iar în ziua soarelui, noi ne adunăm cu toți laolaltă, deoarece aceasta este prima zi în care Dumnezeu, schimbând întunericul și materia, a creat lumea, iar Isus Hristos, Mântuitorul nostru, în această zi a înviat din morți”* (Apologia pag. 71).

În prima zi a săptămânii, a Învierii, Domnul s-a arătat pe rând Maicii Lui, femeilor mironosițe, apostolilor, iar în Duminica următoare s-a arătat apostolilor când era și Toma cu ei, precum și lui Luca și Cleopa la Emaus, unde Domnul săvârșește prima Euharistie, prima Sfântă Liturghie.

Tot **Duminica, Domnul a instituit Taina Preoției** prin suflarea Sfântului Duh, dând putere a ierta păcatele (Ioan 20,21-23) și a lega și a dezlega pe pământ și în cer (Matei, 16,19, 18, 18).

Iarăși Duminica, **la cincizeci de zile după Învierea Domnului, are loc Pogorârea Duhului Sfânt peste apostoli** și ziua când se naște Biserica.

Dragi credincioși,

“dintru început” creștinii au sărbătorit totdeauna cu sfințenie Duminica. Să ne gândim la **străbunicii, bunicii noștri în ajunul zilei de Sâmbăta, încetau lucrul, spre a se pregăti trupește și sufletește, înfrânându-se de la mâncare, băutura, petreceri de orice fel, pentru ca a doua zi, îmbrăcați curat peste trupul tot curat, cu rugăciunile făcute, împăcați cu lumea, sa meargă la Sfânta Biserică și să asculte Evanghelia și dumnezeieștile cuvinte și cântece, în mireasma de tămâie și lumânări.**

Să-l rugăm pe bunul Dumnezeu să ne dea puțința săvârșirii binelui, pe care sufletul nostru îl dorește.

Să fim conștienți de scurtimea vieții noastre pământești. Cu credință în Dumnezeu și cu dragoste nesfârșită pentru toți credincioșii Bisericii noastre din neamul românesc și italian pentru cei buni și cei răi, pentru cei drești și pentru cei păcătoși.

Nașterea Maicii Domnului - 8 septembrie

(Sântămăria Mică)

Cine a fost Maria? Părinții ei erau oameni simpli, dar foarte credincioși. Deoarece în acele timpuri era rușinos să nu ai copii, ei s-au rugat la Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe ei cu unul. Dumnezeu le-a îndeplinit ruga și astfel s-a născut Maria, a cărei zi de naștere se sărbătorește la 8 septembrie.

La o vârstă fragedă, părinții ei, Ioachim și Ana, au dus-o la Templu, unde a rămas până la vârsta de 14-15 ani. Acest eveniment este sărbătorit pe 21 noiembrie ca *Intrarea Maicii Domnului în Biserică*.

Ceea ce a urmat cunoaștem din Biblie, cea mai „binecuvântată între femei” (Luca 1,28) fiind logodită cu Iosif, un bărbat din casa lui David, a fost vizitată de îngerul Gavril, care i-a spus: „...Nu te teme, Marie, fiindcă ai aflat har la Dumnezeu. Iată, vei lua în pântece și vei zămisi și vei naște fiu și numele Lui îl vei chema Isus”.

Se presupune că aceea este ziua când s-a zămislit Pruncul, fiind prăznuită ca „Buna Vestire” pe 25 martie. Fecioara Maria apare aici ca fiind aleasa, cea prin care Dumnezeu a voit să-Și descopere iubirea Sa nețărmurită către oameni. Harul pe care îl afla se la Dumnezeu reprezenta tocmai „cinstea și numele de Născătoare de Dumnezeu... har mai înalt decât toate harurile, pe care mintea nu-l poate pătrunde și limba nu-l poate rosti”.

Înălțarea Sfintei Cruci *Post și ajun* - 14 septembrie

La 14 septembrie, sărbătorim Înălțarea Sfintei Cruci. Crucea a fost preînchipuită în Vechiul Testament: Iacob a închipuit crucea când i-a binecuvântat pe fiii lui Iosif. De asemenea, Moise a lovit cu toiagul închipuind semnul crucii. În anul 312, înaintea bătăliei cu Maxențiu, lui Constantin cel Mare i se arată un semn sub formă de cruce pe care scria: „*In hoc signo vinces*”, adică „Sub acest semn vei învinge”...

Și, într-adevăr, Constantin l-a învins pe Maxențiu, devenind și primul împărat roman creștin. Mai târziu, în anul 327, împărăteasa Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, a poruncit să se facă săpături în cetatea Ierusalimului, în urma cărora s-a descoperit crucea pe care a fost răstignit Iisus Hristos. Patriarhul Ierusalimului a înălțat crucea spre închinare.

Astfel, ziua de 14 septembrie intră în istoria Bisericii ca **praznicul Înălțării Sfintei Cruci**. Sfânta cruce este unul dintre primele simboluri creștine. Crucea evocă un eveniment deosebit din istoria mântuirii: jertfa răscumpărării lui Iisus Hristos. Mai mult, ea devine calea de a urma lui Hristos, prin smerenie, așa cum a urcat El pe Golgota. Crucea nu este un simplu semn. Sf. Ioan Damaschin ne învață: „*Ne închinăm semnului cinstitei și de viață făcătoarei cruci, chiar dacă este făcută din altă materie decât lemnul. Noi nu cinstim materia, ci semnul, ca simbol al lui Hristos*”.

GÂNDURI DE ALE PĂRINTELUI CALISTRAT

O fariseilor și cărturarilor fățarnici! Pe deasupra păreți morminte văruite dar înlăuntrul vostru este numai putoare și păcat!

Se duc oamenii, aleargă, se suie în câte 60 de autocare și toate-o iau la părintele Arsenie Boca la mormânt și spun:

– Uite ia! Am fost la părintele Arsenie Boca!

– Da! Ai sărutat crucea, te-ai închinat, ți-ai dat pomelnic... dar ți-ai schimbat viața? Ai fost la Sihăstria, la mormântul părintelui Cleopa. Ți-ai schimbat cu ceva viața? Ai fost la mormântul lui Arsenie Papacioc. Ți-ai schimbat viața? Ai fost la mormântul Sfânt, la Ierusalim! Ți-ai schimbat viața? Fă-ți pravila! Fă-ți canonul! Fii credincios! Fii evlavios! Fii demn! Fii om! Fii bun! Fii blând! Nu urî! Nu dușmăni! Nu pârî! Nu face rău! Nu scârbi! Nu jigni! Și-atunci, sfântul din tine, va da lumina de care tu ai nevoie, și omul lăuntric din tine te va scoate la lumină. Noi suntem exact, știți cum? Ca un măr frumos și roșu pe deasupra și viermănos înăuntru. Putregaiul stă în noi! Și Iisus Hristos a demonstrat acest lucru:

– O fariseilor și cărturarilor fățarnici! Pe deasupra păreți morminte văruite dar înlăuntrul vostru este numai putoare și păcat! Ei, așa și noi oamenii: noi vrem să ne credem credincioși, vrem să ne credem deștepți, ne dăm cu părerea, osândim, judecăm, catalogăm, noi cunoaștem tot.

Rugăciune la început de an școlar

Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi, oamenii și ne-ai îmbrăcat cu rațiune și voie de sine stăpânitoare, Cel care ai intrat în Biserică și i-ai învățat pe oameni, Cel Ce i-ai dăruit lui Solomon înțelepciunea, deschide inimile, mințile și gurile elevilor de-a lungul acestui an școlar, ca să priceapă, să învețe și să facă voia Ta.

Luminează-i și întărește-i cu harul Tău, dându-le spor la învățătură, spre propășirea lor și spre mulțumirea părinților lor.

Ferește-i de toată ispita și păzește-i în toate zilele vieții lor, făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile preacuratei Tale Maici și ale tuturor sfinților Tăi. Amin!

De vorbă cu Pr. Părintele Constantin Necula:

BENEFICIUL RUGĂCIUNII INIMII ESTE RĂSTIGNIREA OMULUI CELUI VECHI

De la Sfântul Apostol Pavel ne-a rămas următorul îndemn „Rugați-vă neîncetat!”, susținând că orice creștin trebuie să-l mărturisească pe Domnul Iisus Hristos, drept fiu al lui Dumnezeu Tatăl. Această chemare continuă pe care credincioșii sunt sfătuiți să o practice a fost conturată în așa-numita Rugăciune a lui Iisus sau Rugăciunea Inimii: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea că, oricât de păcătoși am fi, această rugăciune ne mântuiește, pentru că de fiecare dată când o rostim, Domnul răspunde în chip tainic „Fiule, iertate să-ți fie păcatele”. De altfel, chemarea sfântă a numelui Domnului Iisus este considerată cea mai puternică armă în cer și pe pământ. Părintele Constantin Necula vorbește în interviul de mai jos despre Rugăciunea Inimii, pe care o vede drept „exercițiul de iubire intimă și tainică prin definiție între om și Dumnezeu”.

Ce este „Rugăciunea Inimii”?

Este darul lui Dumnezeu pentru o Biserică dinamică și pentru persoanele dispuse să facă din cuvântul Sf. Apostol Pavel, „rugați-vă neîncetat” (1 Tesaloniceni 5.17), măsură vieții de zi cu zi. Mitropolitul nostru Antonie Plămădeală sesiza, în urmă cu ani buni, că prima consemnare a practicii rugăciunii acesteia la călugării din Egiptul creștin aparținea unui călugăr dobrogean, Gherman. Formula ei rămâne neschimbată de veacuri: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”. Sintetizează în exprimarea ei credința, nădejdea și dragostea. Cuprinde în ea căutarea, aflarea și vederea Luminii Dumnezeiești celei necreate.

Mai există astăzi și oameni obișnuiți care fac Rugăciunea Inimii, considerată mai degrabă o practică a călugărilor?

Niciodată Ortodoxia nu a văzut rugăciunea aceasta doar ca un apanaj al vieții monahale. Cartea cea mai amplă asupra acestei rugăciuni, cu reală deschidere către orice cititor care caută rodirea în rugăciune, rămâne „Spovedania unui pelerin rus către duhovnicul său”, ultima ediție în limba română, 2014 (Ed. Ama Aedting, 188 pg.), beneficiind de traducerea și notele Părintelui Nicolae Bordașiu. În ce privește practica ei sigur că o practică oameni obișnuiți. Care niciodată nu fac din aceasta prilej de vorbire, ci doar de smerire și...obișnuință neobișnuită.

Se poate ajunge să faci această rugăciune prin perseverență, practicând-o tot mai des sau este nevoie de harul lui Dumnezeu în mai mare măsură?

Perseverența, sunt sigur, nu e totul. Împreună lucrarea cu harul lui Dumnezeu și colaborarea cu un Părinte duhovnic încercat sporesc roada.

Există anumite condiții pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a ajunge să practice în mod frecvent această rugăciune?

În primul rând, persoana stă în ascultarea unui duhovnic și nu face din practicarea rugăciunii Inimii firmă. Numeroși Părinți ai Bisericii fac amintire de modul cum se odihnește sufletul pentru a rodi în lucrarea rugăciunii. Colecția cea mai cunoscută, Filocalia, are în ediția românească 13 volume. Pentru fiecare mod de „ispitire” a versantului cunoașterii.

Rugăciunea inimii – „Doamne Iisuse Hristoase, fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul” – devine mai puternică atunci când persoana citește și acatiste, psalmi sau diferite rugăciuni?

În general, rugăciunea are măsura lui Dumnezeu și nu a omului ce o practică. Atât că omul, pe măsura împlinirii în Hristos, primește și puterea prin care crește în cunoaștere și trăire duhovnicească. Sigur că citirea Scripturii, rostirea unor rugăciuni, ori împlinirea faptelor milosteniei creștine sunt puncte de sprijin în dobândirea rugăciunii curate. Cel mai important este ca omul să fie trăitor al Liturghiei și râvnic în ascultarea de Duhovnic. Smerit și cuminte, omul mută munții din loc.

Cum este posibil ca această rugăciune să fie făcută chiar în timpul în care omul își desfășoară viața de zi cu zi – vorbește, studiază, face diferite activități?

Pentru că formula de rugăciune seamănă cu ritmul respirației fiecăruia dintre noi ea poate deveni respirație. Linia ei de cuvinte vine mereu în completarea adevărilor prin care trăim Evanghelia. Dar toate sunt posibile numai prin Harul lui Dumnezeu. El, nu noi, face totul posibil.

Care este rolul Rugăciunii Inimii, ce beneficii poate aduce în viața persoanei care o practică regulat?

E o întrebare prea tehnică și neguțătorească. Nu așa se pune problema în viața de rugăciune. Beneficiul rugăciunii este răstignirea omului celui vechi. Cum poți contoriza aceasta?!

Este nevoie de îndrumarea unui duhovnic pentru ca un creștin să înceapă să facă această rugăciune într-un mod cât mai susținut?

Personal, cred că a te împărtăși cu Hristos e mai mult decât orice minune și orice rugăciune. Ori la împărtășit mergem cu sprijinul Spovedaniei, deci al Duhovnicului. De aceea Biserica este un organism viu, nu o placă de informație, o simplă alcătuire tehnică, oricât ar fi ea de performantă.

Care credeți că sunt motivele pentru care uneori nu ne putem ruga și ce ne recomandați să facem pentru a depăși această neputință?

Pentru că ne încrâncenăm și vrem să dovedim, nu-știi-cui, că ne rugăm. Viața de rugăciune are un fir de discreție care ține legată inima ta de Dumnezeu. Când firul acesta se rupe, forțat de greutatea de păcat ce o punem în cârligul inimii noastre, epuizăm tensiunea pozitivă ce ne lega de Hristos și pierdem. Ce putem face? Fiecare, pe măsura lui, să lucrăm neconținut la schimbarea vieții noastre în Dumnezeu. Să nu uităm de sufletul nostru. Să cerem mereu și mereu lui Dumnezeu să ne ierte greșelile, să învățăm și noi a ierta greșiților noștri.

Care este timpul minim pe care considerați că ar trebui să-l aloce orice creștin, zilnic, „Rugăciunii Inimii”?

Nu am cum consemna în răspuns un SMILE maaare! De câte ori spune o mamă copilului că-l iubește pe zi, dar un tată? De câte ori îndrăgostitul caută privirea iubitei în zi, dar bătaia inimii de câte ori se aude? Nu există un ritm impus acestei rugăciuni. El este măsura iubirii ce i-o porți lui Dumnezeu care, sigur, nu e adeptul numerologiei tehnicizate.

Cât de importantă este Rugăciunea Inimii în condițiile societății de astăzi?

Rugăciunea este a inimii, pentru că nu ține cont de societate. Este exercițiul de iubire intimă și tainică prin definiție între om și Dumnezeu. Și, Slavă Domnului, nu este singurul. Intuiția Mântuitorului Hristos în nevoia de multitudine a ființei umane ne este dată de faptul că nu rostește o Fericire, ci nouă și nu ne propune o Poruncă, ci zece... Toate ca niște porți prin care intrăm în Harul Lui. În rest, Taină!

*Parohiile din Villafranca de Verona,
Vicenza și
Udine organizează*

Pelerinaj Medjugorje

***“La Medjugorje se înalță
spre cer suspine și
se coboară Miracole”***

INFORMAȚII ȘI ADRESE UTILE:

CONSULATUL GENERAL AL ROMÂNIEI la Trieste

Adresă: Via Udine, nr.11,34132 Trieste

Telefon: +39 040 412536 (La acest număr NU se furnizează informații consulare).

Telefon call-center (informații consulare pentru cetățeni români): **+39 040 411 652; +39 040 452 8136; +39 040 416 350** - aceste numere sunt conectate direct la call-center-ul consular care funcționează la București în cadrul Ministerului Afacerilor Externe

Telefon de urgență: **+39 340 8821688**

Exclusiv pentru cetățenii români care se confruntă cu o situație dificilă, specială, cu caracter de urgență (accidente cu victime, decese, calamități și alte situații de pericol sau cu caracter extraordinar). La acest număr de telefon **NU** se furnizează informații consulare.

Fax: +39 040 44938; **E-mail:** trieste@mae.ro

Pentru botezuri, cununii (cu starea civilă gratuită tot la Biserică), sfeștanii, molifte etc.,

vă puteți adresa la Pr Raimondo Salanschi:

Tel fix: 0444.149.60.55; **Cel.:** 393 482 9000 sau în fie-

care duminică la Biserică

(înainte sau după Sf. Liturghie).

